

ПОДІЯ МІСЯЦЯ

Зліт роду Парасюків

**Родина - це найменша
і одночасно
фундаментальна
людська спільнота.**

Папа Іван Павло II

У минулому році побачила світ друга книга моєї краєзнавчої трилогії «Янчин: Під знаменом шляхетності й патріотизму. Світлі постаті роду Луцьких». Подарував її другові, кандидату фізико-математичних наук, доценту Євстахію Миколайовичу Парасюку. Ця книжка спонукала його до пошуку коріння свого славного селянського роду.

І результат не забарився. Поступово нагромаджувалися матеріали. На старому цвинтарі в Білці впорядкували могилу-дідуся Євстахія і бабусі Катерини. Встановили величний пам'ятник. Євстахій і Катерина Парасюки мали семеро дітей (Степан, Іван, Марія, Михайло, Текля, Микола, Андрій), які були засновниками семи гілок великого селянського роду.

Внуків - 18, правнуків - 37, праправнуків - 60, прапраправнуків - 20. Наймолодшому з них Юрику - 2 місяці.

15 представників славного роду здобули вищу фізико-математичну освіту - ціла династія. В Україні та за її межами широко відомі імена видатних учених-Парасюка Остапа Степановича, доктора фізико-математичних наук, професора, академіка Національної Академії Наук України, Парасюка Ігоря Остаповича, доктора фізико-математичних наук, професора Київського національного університету ім. Т. Шевченка, Парасюка Івана Миколайовича, доктора технічних наук, професора, член-кореспондента НАН України, завідуючого відділом Інституту кібернетики ім. Академіка В. М. Глушкова, заслуженого діяча науки і техніки, двічі лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, та інших.

Мальовниче галицьке село Білка. 12 липня 2008 року. Напрочуд гарна погода. На старому сільському цвинтарі зібралися члени славного роду Парасюків - з Києва, зі Львова, Луцька, Стрия, Перемишлян, Бродів, Костенева, Білки, навіть із Канади (біля 100 чоловік), громадськість села та гості, щоб вшанувати пам'ять родоначальників цього роду - Євстахія і Катерину Парасюків та відвідати дорогі серцю місця. Місцевий парох о. Богдан Тимчишин освятив пам'ятник, а в церкві відслужив літургію.

Сільський Народний дім переповнений. Тут - вчені, службовці, вчителі, лікарі, інженери, хлібороби. Ведеться жвава розмова, ближчають родинні знайомства. В усіх - радісні усмішки на устах. Величне родинне свято.

Тиха молитва. Поминальний обід...

Ведучий урочистої академії першого зльоту Парасюків-

Нащадки прийшли до пан 'ятишка Євстахія та Катерини Парасюкам

Отець Богдан Тимчишин освячує пам 'ятник

Рід Парасюків біля Народного дому: від найстаршого - до молодшого

Євстахій Миколайович Парасюк коротко розповів про історію роду. А далі запрошував до виступів представників семи його гілок...

У своєму виступі автор цих рядків запропонував увіковічити пам'ять академіка Остапа Степановича Парасюка - спорудити йому пам'ятник у рідному селі Білка та назвати одну з вулиць в селі і у Перемишлянах його іменем, що було сприйнято з великою радістю.

Вечоріло. Члени великої і славної родини Парасюків зі сльозами на очах прощались до

наступного зльоту, який має відбутися у 2011 році - з нагоди 90-річчя від дня народження академіка Остапа Степановича Парасюка.

Родова пам'ять - дуже делікатна річ. Її легко обірвати, мов павутину, і втратити назавжди. Та це у тих, хто живе як перекоти-поле. Рід Парасюків - немов міцний дуб, коріння якого глибоко в землі.

Не даймо всохнути родовому корінню і будемо вічні й непереможні.

**Іван ПУТИЛА, вчитель,
м. Перемишляни - с.Білка**